

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. F. G.**, pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. októbra 2010, sp. zn. 5To 174/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 31. marca 2010, sp. zn. 2T 199/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. F. G. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 31. marca 2010, sp. zn. 2T 199/2009, bol obvinený Ing. F. G. uznaný vinným zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom Ing. F. G. – P., Ž., dňa 30. apríla 2008 v obci B., na čerpacej stanici E., nevyplatil svojmu zamestnancovi V. G., nar. X., splatnú mzdu a stravné lístky za mesiac marec 2008, na vyplatenie ktorej mala nárok napriek tomu, že na jej výplatu mal dostatok finančných prostriedkov, čím V. G., nar. X., bytom Z., spôsobil škodu vo výške 18 853 Sk (625,80 eur).

Za to bol odsúdený podľa § 214 ods. 1, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu bol v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola zároveň uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej V. G. vo výške 625,80 eur (18 853 Sk).

O odvolaní obvineného Ing. F. G. proti vyššie uvedenému rozsudku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 5. októbra 2010, sp. zn. 5To 174/2010, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil vyššie menovanému podľa § 214 ods. 1, § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 2 000 eur s tým, že pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Dňa 25. júla 2011 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. E. V., smerujúce proti vyššie uvedeným rozsudkom, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ Tr. por. (č. l. 217 – 218).

V odôvodnení podaného dovolania pritom obvinený upozornil v prvom rade na tú skutočnosť, že toto opiera v celom rozsahu o dôkazné okolnosti vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 278 Tr. por.

Ako zdôraznil ďalej, vady prvostupňového rozsudku boli uvedené už v odvolaní, no odvolací súd ich ani nenapravil ani neodstránil, a rovnako tak sa nevysporiadal ani s jeho právnym názorom na vec. Obvinený má za to, že bol uznaný vinným z nesprávneho trestného činu a že jeho vina bola určená v podstate bez dôkazu. Žiadneho konania predpokladaného v ustanovení § 214 Tr. zák. sa totiž nedopustil, pričom predmetom dokazovania podľa jeho názoru ani nebola táto skutková podstata trestného činu, ale to, či si poškodená vzala alebo nevzala svoju vydanú výplatu spolu s inými listinami zo stola. On rozhodne vykonal všetky zákonom stanovené úkony pre vyplatenie mzdy poškodenej, ktoré sa od neho požadujú a ktoré nie sú v rozpore so skutkovou podstatou trestného činu.

Poukázal tiež zároveň na to, že v odôvodnení rozsudku je označený iba jeden negatívny dôkaz, a síce ten, že dňa 30. apríla 2008 nevykonal výber z V.. Avšak ako v tejto súvislosti dodal, súd vynechal dôkaz, že mzda bola zúčtovaná v dennej tržbe

čerpacnej stanice a z tejto aj vyplatená, čo je podľa jeho názoru pre uvedený trestný čin kľúčový dôkaz.

Obvinený má za to, že z výsledkov a zabezpečených dôkazov je isté len to, že v čase príchodu G. do kancelárie bola jej výplata na stole, pričom táto jej bola predložená tiež na prevzatie, a že v čase jej odchodu z kancelárie už na stole nebola. Nebolo však zistené a ani dokázané, u ktorej z troch prítomných osôb skončila. Z vykonaných dôkazov sa nedá napokon podľa neho zistiť ani to, či v čase podpisovania listín poškodenou nebola v kancelárii prítomná aj iná osoba, ktorá mohla peniaze vziať, keďže on sa spolu s M. G. venoval pozeraniu do obrazoviek monitorov a G. venovali len okrajovú pozornosť.

Ďalej podotkol, že ak podľa vlastného vyjadrenia poškodenej jej bola prostredníctvom M. G. výplata spolu s dokladmi a stravnými lístkami položená na stôl tým, že sa jej dotkla, sa dostala do sféry jej vplyvu a od tohto momentu nešlo teda už o peniaze zamestnávateľa. Až v priebehu nasledovných 15 minút takto vyplatená mzda zmizla. Obvinený je tak toho názoru, že ak by aj bolo za danej situácie dokázané, že predmetné peniaze vzal, mohlo by ísť len o krádež v zmysle § 212 Tr. zák.

Čo sa týka tvrdení poškodenej, táto ich vo svojich neskorších výpovediach prispôbovala potrebám trestného stíhania ako uznala za vhodné, pričom stále to bolo inak. Naproti tomu súd bez dôkazov poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia na rozpory medzi jeho výpoveďami a výpoveďami svedka M. G., ku ktorým nikdy nedošlo.

Napokon obvinený zdôraznil, že je potrebné zodpovedať viaceré v podanom dovolaní naznačené otázky a následne vykonať i nevyhnutné dôkazy, aby bolo možné sa správne zorientovať aj v právnej kvalifikácii, pretože strata fyzicky odovzdaných peňazí a ich prinajmenej právne prijatie zamestnancom (odovzdanie do sféry jeho vplyvu) nie je naplnením skutkovej podstaty trestného činu podľa § 214 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere je jeho konanie bez dôkazu.

S ohľadom na vyššie uvedené preto obvinený navrhol, aby dovolací súd oba napadnuté rozsudky zrušil a vec prikázal prokurátorovi na nové konanie a rozhodnutie o trestnom čine krádeže podľa § 212 Tr. zák.

Dňa 12. mája 2011 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné vyjadrenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen k podanému dovolaniu (č. I. 221).

Poukázala v ňom pritom v prvom rade na tú skutočnosť, že poškodená nikdy nepoprela podpísanie dokladov týkajúcich sa mzdy, ale poprela, že by jej mzda ako taká bola fyzicky odovzdaná, resp. vôbec ponúkaná na prevzatie. Keďže sa teda peňazí a stravných lístkov nijako nedotýkala, právnu úvahu o spáchaní prípadne iného trestného činu treba považovať za scestnú. Ako uviedla ďalej, nepochopiteľné je tiež to tvrdenie obvineného, že počas podpisovania listín poškodenou mohli byť v kancelárii prítomné aj iné osoby, keďže toto nielen on sám, ale i svedok G. poprel. Prokurátorka nesúhlasí napokon ani s tým, že by medzi výpoveďami obvineného a svedka G. nevznikli žiadne relevantné rozpory. Tieto boli podľa jej názoru dokonca i v samotných výpovediach vyššie menovaného svedka. Záverom považovala za nevyhnutné upozorniť i na tú skutočnosť, že poškodená zabezpečila privolanie hliadky polície bezprostredne po skutku, pričom všetkým vypočutým svedkom uviedla, že jej zo strany obvineného nebola vyplatená mzda.

Prokurátorka je teda toho názoru, že dovolacie dôvody uvádzané obvineným neboli naplnené, a preto dovolaciemu súdu navrhla podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**.

Podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie**. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných

na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave **právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu je teda dôležité poukázať predovšetkým na to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Čo sa týka potom podaného dovolania, z jeho obsahu je zrejmé, že námietky obvineného Ing. F. G. smerujú len voči jednotlivým skutkovým zisteniam súdov, resp. spôsobu hodnotenia dôkazov, a preto sa nimi dovolací súd nezaoberal. Ako už totiž bolo viackrát zdôraznené, skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací záväzný, pričom pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, toto považuje za správne a v súlade so zákonom. I podľa jeho názoru totiž posudzovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zák.

A napokon vo vzťahu k druhému uplatnenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť iba toľko, že tento je taktiež neopodstatnený, nakoľko už aj z vyššie spomenutého vyplýva, že odvolací súd nerozhodol o odvolaní obvineného takým spôsobom, že by ho zamietol bez meritórneho preskúmania veci, a teda nerozhodol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. - spôsobom predpokladaným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenie preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. F. G. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. augusta 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová